

אבא אבן

שימש בתקופה שבה דן הספר, מה'6 עד אוקטובר 1973 עד לחתימת הסכם ההפרדה עם סוריה ב'17 ביוני 1974, כשרהחזיק ב' ממשלת ישראל, והיה חבר הצוות הישראלי שערך את המגעים עם הנרי קיסינג'ר וצוותו.

הנימוקים בעד

מעוניין בהפלת ממשלתו של יצחק רבין. יריב חריף ביותר לרבין. כיום סבור ראש-הממשלה כי בעוד משה דיין ופינחס ספיר אינם מהווים עוד סכנה לממשלתו, הרי אבא אבן חותר כל העת להפלת ה' ממשלה, כשהוא עדיין מקווה לתפוס את מקומו של רבין כראש-הממשלה. לאבן יכול היה להיות ברור כי עם הופעת הספר, אילו הותר לפירסומו, היתה חייבת ממשלת רבין להתפטר, והוא היה מוצב או בין המועמדים הרציניים ביותר להרכבת ממשלה חדשה. האוריינטציה האמריקאית של אבן היא חזקה ביותר, והוא יודע שבין השיקולים המכריעים בבחירת המועמד לראש-הממשלה שלה הוא, יהיה גם השיקול האמריקאי. אבן יכול היה להטיל את יתרו על הכורחות האנטי-קיסינג'ריים במישל האמריקאי, בעיקר לאור הדיעה שאם הספר יפורסם, יאלץ קיסינג'ר להתפטר מתפקידו, ואותם כוחות הם אלה שיוכלו לע' זור לו, לאבן, להתמנות כראש-הממשלה בישראל.

הנימוקים נגד

מקורביו של אבן טוענים כי הוא אחד השרים הבוחרים בממשלה הקודמת אשר החזירו למישרדם ולמישרדים האחרים הנוגעים בדבר את כל המיסמכים שנמ' צאו ברשותם, והוא לא שמר אצלו מיס' מיכס מהסוג שעליהם מסתמך סיפרו של מתי גולן.

אבן אף מודע היטב לסכנות שבגילוי זהות המדליף, לגבי אבן, גילוי כמדליף הפרוטוקולים למתי גולן עלול להיות סוף דרכו הפוליטית, דבר שיכול היה להיות ניצחון קל מדי ליצחק רבין. יש הסבורים שתגובתו הקיצונית של רבין ב' פרשה זו באה מתוך תיקווה שהיא תעזור לו לחסל את אבן, על-ידי הצגתו כמד' ל'ף החומר הכמוס-ביותר.

אבן, המכיר את המנטאליות האמ' ריקאית בכל הנוגע להדלפות, יכול היה לעשות חישוב שקיסינג'ר לא היה נאלץ להתפטר בעקבות פירסום הספר והג' לויים בו. בלי התפטרותו של קיסינג'ר, לא היה העניין משרת את אבן, שענינו נשואות לתפקיד ראש-הממשלה.

אפרים אברון

פקיד ותיק במישרד-החוץ, שימש שנים רבות כקונסול-ישראל בווינגטון, וקשר קשרים אמיצים עם ממשלת הנשיא ג'וני טון באותה תקופה. בקיא וותיק בפוליטיקה האמריקאית. בעת התקופה שאליה מתיי' חס סיפרו של גולן, היה סמנכ"ל מישרד' החוץ והאחראי על הדסק האמריקאי ב' מישרד-החוץ. היה מעורה בכל שלבי השי' חות עם צוותו של קיסינג'ר.

הנימוקים בעד

יודע באי-האהדה שלו למישרד ניכסון' קיסינג'ר. הביע בפירוים פרטים פעמים רבות את אי-האדתו לקיסינג'ר ולשליחותו במיזרח-התיכון. ידוע כ'זיקית' המחליפה נאמנויות. היה מזכירו ונאמנו של דויד בן-גוריון, בעת ה' ראשונה שבן-גוריון היה ראש-הממשלה, אך אחר-כך היה גם מהלח לישיבת שר-הבי' טחון בתקופתו של פינחס לבון. היה מקר' רב אחר-כך לרפ"י, ונחשב כיום כאיש נאי' מן ליגאל אלון. יודע בטינתו לראש-הממשלה יצחק רבין, משום שרבין 'זרק' אותו מתפקידו ב' ווינגטון, כאשר מונה רבין כשגריר ב' ארצות-הברית. בניגוד לבקשתם של הנשיא ג'ונסון ושל ראש-הממשלה לוי אשכול. יחסיו עם המימסד הביטחוני האנטי-ק'י סינג'רי בארצות-הברית בולטים, וידועה תיאוריה שלו הגורסת כי הנשיא פורד היה מאושר להיפטר בימים אלה משר-החוץ שלו.

הנימוקים נגד

לא היה שותף לשיחות המצומצמות, מאלה שחופיעו בספרו של גולן, ואם היה בידו חומר, הרי היה זה מיד שנייה, וקל היה לזכות את מקורו.

יגאל אלון

שר-החוץ. בתקופה שבה עוסק סיפרו של גולן היה שר-החינוך והתרבות וסגן' ראש-הממשלה, וכאיש המיטבח של גולדה לקח חלק בשיחות עם קיסינג'ר והיה שר' תף בכיר בצוות.

הנימוקים בעד

החושדים באלון טוענים כי הוא היה החשוד מיספר אחד בהדלפת הסקופ הקו' דם של גולן: ביקור השליחים מברית' המועצות. למרות שאלון היה היחיד שהעז לכנות את קיסינג'ר בשמו הפרטי, הנרי, ידוע כי קיסינג'ר אינו מחסידי אלון, ולאחרונה אף השמיץ אותו, טען שהוא משקר והאשים אותו בעקיפין בהכשלת המשא-ומתן. אולם זה קרה זמן ניכר אחר ה' המועד המשוער של מסירת החומר למתי גולן. אלון הוא בין העולים-לרגל לווינגטון, כדי לחזק את מעמדו בישראל, ונחשב כ' תומך, לפחות לאחרונה, בקונגרס ובמימ' סד האמריקאי האנטי-קיסינג'רי. אלון חושב שהוא מועמד רציני לתפקיד ראש-הממשלה, כאשר תיפול ממשלת רבין. אפשרות אחרת שאותה מעלים החושדים באלון, היא שלא הוא-עצמו, הדליף לגולן את החומר, אלא מי מעוזריו הקרובים עשה זאת ללא ידיעתו של אלון. לפי סב' רה זו, החליט מי מיועציו שהדליף, כי עצם כתיבת הספר — ואיסור פירסומו אחר-כך — יוכל לשמש כנשק בידיו של אלון במגעיו הבאים עם קיסינג'ר, כנגד שר-החוץ האמריקאי, דבר שיקל מאוד על המשך מגעי אלון-קיסינג'ר, וירומם את מעמדו האישי של אלון. נימוק אפשרי אחר: כדי לרכוש לאלון תמיכה בחוגי העיתונות.

הנימוקים נגד

אלון צריך לדעת כי גורלו קשור ב' גורל רבין, ועם נפילתו של רבין, ייתכן שאלון יפסיד אף את תפקידו כשר-החוץ וכסגן-ראש-הממשלה.

שימחה דיניץ

שגריר ישראל בארצות-הברית. כיהן ב' תפקידו זה בתקופה שבה עוסק סיפרו של מתי גולן. ידוע כאחד ממקורביו של גול' דה מאיר, היה מנכ"ל מישרד ראש-הממ' שלה ויועץ מדיני של ראש-הממשלה ב' תקופת שילטונה. השתתף במרבית השי' חות עם הצוות של קיסינג'ר, והיה המק' שר בין ממשלת-ישראל לבין המימשל ה' האמריקאי בהפסקות שבין השיחות.

הנימוקים בעד

סיפרו של מתי גולן מתייחס באהדה גלויה לגולדה מאיר. היא האישה היח' דה החיובית. בספר, מראשיתו ועד סופו. קירבתו של דיניץ אליה ידועה. היחסים בין דיניץ לבין שר-החוץ ה' אמריקאי מעורערים למעשה. קיסינג'ר נהג להתייחס בחיבה רבה אל דיניץ בעת פגישותיהם בארץ, לטפוח לו על שיכמו, ואו לומר: "ככה אני מוזיק לך אצל ה' שילטון שלכם." יחסיו של דיניץ עם ממשלתו של רבין מעורערים לגמרי, ומפעם לפעם מודלפת ידיעה על פרישתו מהתפקיד כשהדבר ה' יחיד המחזיק אותו בתפקידו הוא פחדו של רבין מפני ראש-הממשלה לשעבר, גולדה מאיר. דיניץ בקי מאין-כוחו במישק-הכוחות במישל האמריקאי כיום. הצליח להסתכסך עם קיסינג'ר ומטיל יתרו על מתנגדי ק'י סינג'ר. כישלון שיחותיו של קיסינג'ר בארץ פיי רושו הצלחתו של דיניץ, והמשך כהונתו בארצות-הברית. ידוע כי קיסינג'ר רמז, ואף יותר מכך, מיספר פעמים, כי היה מעוניין שדיניץ יוחלף. כל כוונתו של די' ניץ היא להרוויח זמן, לסכל כל ניסיון- תיווך שפירושו יהיה החזרת-שטחים. אלה המחשידים את דיניץ טוענים כי ייתכן שההדלפה הגיעה אל מתי גולן דרך ידידו ושותפו-לטור לשעבר, כתב הארץ בווינגטון, דן מרגלית, הידוע בקשריו ה' הרוקים עם דיניץ.

הנימוקים נגד

דיניץ יכול היה לנחש כי הוא יהיה החשוד מיספר אחד בהדלפת החומר ל' מתי גולן, באופן ישיר או עקיף, והיה חושב פעמיים לפני שחיה עושה כן. ל' דיניץ ברורה משמעות גילוי זהותו כמד' ל'ף: הזדמנות-ו לרבין לחניף אותו מ' התפקיד.

תגובה

למרות ניסיונות חוזרים-וניש' נים להתקשר עימו במלפון לשני' בירות בווינגטון לא נוצר, משום' מה, כל קשר עימו.

תגובה

כפי שנמסרה על-ידי עוזרו, חיים בראון: "לא, וגמרנו."

תגובה

"עך כמה שידוע לי, לא מסרתי את החומר לגולן. אין לי מה לז' מר. אין לי מושג מהעניין."

תגובה

"רכילות כוזבת לחלוטין."